

De stillede Vædringsforslag ere forøvrigt af mindre Betydning og tiltrænge ikke nærmere Forklaring.

Et Mindretal (Hønløffe og C. Sørensen) havde ønsket, at nærværende Lovforslag paa forskjellige Punkter havde kunnet tage et videre Hensyn til Invalidernes Interesse. Særlig havde vi ønsket, at det for Krigsinvalidernes Vedkommende var forblevet ved den hidtil gjældende Ordning, hvorefter Domstolenes Afgang til at tilkjende Forsørgelsen for tilbagelagte Aar ikke er udelukket, ligesom vi havde ønsket, at Domstolene være blevne tillagte den samme Ret som Administrationen til, naar Omstændighederne tale derfor, at tilstaa Forsørgelsen fra Tiden for det første Andragendes Indgivelse at regne. Ligeledes havde vi ønsket Bestemmelsen om Afgang til fri Proces givet et væsentligt videre Omfang, saaledes, at den navnlig omfattede alle Krigsinvalider, og endvidere at der var givet de Invalider, hvis Interesse i en væsentlig Grad kan blive paavirket af de nye Bestemmelser, en passende Frist, hvilket vilde være naaet, ved først at lade Loven træde i Kraft 3 Maanedes efter at den er udkommen.

Da disse Forslag imidlertid ikke have opnaaet den fornødne Tilslutning i Udvalget, have vi ikke for Tiden fundet tilstrækkelig Anledning til at fremsætte dem.

Vædringsforslag.

Af Udvalget:

Til § 1.

1) Ordene i 4de Linie: „fornødne Oplysninger“ ændres til: „fæmatistiske Oplysninger, hvortil Skemaer erholdes hos Politimestrene (i Kjøbenhavn hos Vestkyrken) for de militære Underklassers Pensionering og for Invalidforsørgelsen“.

Til § 2.

2) Ordet „derefter“ i 1ste Linie udgaar.

3) Sidste Punktum ændres saaledes:

„Dog kan Finantsministeren, naar han finder, at Omstændighederne tale derfor, tilstaa Forsørgelse for indtil 1 Aar tilbage fra Andragendets Indgivelse og — forsaavidt et tidligere Andragende er aflaaet — endog for længere Tid tilbage, dog i intet Tilfælde for længere Tid end fra det første Andragendes Indgivelse at regne. Med samme Begrændsning kan Finantsministeren, naar Omstændighederne tale derfor, tilstaa allerede anerkjendte Invaliders Efterbetaling af Invalidforsørgelse.“

Til § 3.

4) I 3die Linie rettes „18“ til „12“ og Ordene „efter Indgivelsen — Afslag“ til: „efter at Afslag paa hans senest indgivne Andragende er ham meddeelt.“

5) Sidste Punktum i Lovforslagets § 3 udgaar, og efter § 3 indsættes saalydende ny Paragraf (§ 4):

„Ved Dom i en i Overensstemmelse med foranstaaende § 3 anlagt Sag kan den Paagjældende kjendes berettiget til at nyde Forsørgelse som Invalid saavel som til derved at henføres til en af de lobestemte Invalidafdelinger, men ikke for noget Tidrum, der ligger forud for Begyndelsen af den paa Indgivelsen af hans sidste Andragende følgende Maaned, medmindre han tidligere har oppebaaret en vedvarende Invalidforsørgelse, som er bleven inddragen eller nedsat fra høiere til lavere Invalidafdelings Forsørgelse inden nærværende Lovs Ikrafttræden. I saa Fald skal der, under en i Overensstemmelse med Forfristerne i § 3 anlagt Sag, hvis den stedsundne Inddragelse eller Nedsettelse af Forsørgelsen skulde findes at have savnet Hjemmel i den gjældende Lovgivning, ved Dom kunne tilkjendes den Paagjældende Ret til at faae Forsørgelse efterbetalt fra Begyndelsen af den Maaned, der fulgte paa hans første Andragende om Forsørgelsens Gjenerholdelse eller Forhøielse. Til Søgmaal om Gjenerholdelse, Forhøielse og Efterbetaling af en før denne Lovs Ikrafttræden inddragen vedvarende Invalidforsørgelse skal der paa Begjæring tilstaaes den Paagjældende fri Proces“.

Ny § 5.

6) „Invalidforsørgelse skal — selv om Arav derpaa ikke findes hjemlet i Lovene af